

тът ще спохождат къщата през цялата година (ж., 1930 г., лахо).

На този ден много важен момент е “Какъв ще е полеза на човек - дали е “добър, богат, хаирлия” (фичери) или реагират разочаровано “Ех, този ли пък баш ни е дошъл...” (лахо). Бургуджиите не искат „ялова” жена, защото през годината няма да те чака добро”. “Тракийските” калайджии предпочитат да влезе жена или момиче и особено са щастливи, ако е красива или бременна - за тях това е символ на плодородието. Те постилат хубава дреха на земята край огнището или печката и там гостенката трябва да клекне – да снасят кокошките повече яйца.

На Игнажден циганите/ ромите избягват да ходят на гости. Независимо какъв е влезлият в дома ѝ, стопанката го посреща като добре дошъл и го гощава с варена царевица. Ако ѝ е по сърце (работлив, обичлив, късметлия, богат) кани го следващата година пак да дойде.

Бабинден (21 януари) е женски празник и всички обреди са за здравето на жените и децата. По-младите жени носят на бабата подаръци (най-често престилки, кърпи за глава, чорапи и др.), при влизането в къщата ѝ подават сапун и поливат вода, за да се измие. Възрастната жена от своя страна предварително е приготвила трапезата “каквото има в къщи”, за да нагости дошлите да я почетат.

Фичерките ходят на гости при жените, които са им бабували. Бабата закичва младите булки за здраве и хубост с чимширови клончета, напръскани със сребриста боя. Гощава ги с овчи сърми и точена баница /”гъртели”/. Настроение, примесено с голяма доза шеговитост, прави веселбата особено шумна. По-късно тя се пренася на улицата и там всеки срещнат мъж не бива да отказва желанията на жените.

Лингурките не ходят в дома на бабувалата възрастна жена. Те се обличат с най-новите си дрехи, предварително наемат музиканти и на голяма тумба излизат на улицата. Пеят, танцуват, подхвърлят си шеги и закачки. Събират помежду си пари, с които купуват храна и вино за гощавката (ж., р. 1930 г.).

С поговорката “Атанас дойде, лятото дойде”/”Атанасъ гелди, язъ гелди”/ (**Атанасовден** - 31 януари) циганите/ ромите свързват края на зимата и началото на подготовката за чергарския сезон. В миналото сливенските цигани „забивали” овча глава на колибата си в знак, че лятото пристига (Табаков 1929: 260).

„Тракийските” калайджии го отбелязват като рано сутринта майката запалва свещ и я оставя да догори на гюрюка. Прави се курбан за умило-